

[Chr. Madsen.]

bærer folkepension, er 265 000 — det er tallet fra 1958 — og ganger det med differencen mellem socialministerens forslag og vort, er det let at finde ud af, at vor forhøjelse vil andrage en merudgift på 106 mill. kr. årlig. Men selv om størrelsesordenen nu var på 200-300 mill. kr., så ville det ikke afskrække os. For hvis man havde tal for, hvor meget folkepensionisterne har fået i forhold til nationalindkomsten, så tror jeg, at disse tal ville vise, at man gennem årene op til 1961 har ydet mindre i folkepensionsudgifter i forhold til nationalindtægten end tidligere.

Vort ændringsforslag er et forsøg på at genoprette noget af det, folkepensionisterne er kommet bagefter med, og herudfra vil jeg naturligvis anbefale, at man stemmer for vort ændringsforslag.

Iver Poulsen: I betænkningen over de foreliggende lovforslag oplyses det, at udvalget har modtaget henvendelser fra Danmarks Sparekasseforening, Danske Bankers Fællesrepræsentation og fra Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer. Men betænkningen fortæller desværre ikke noget om, hvad disse institutioner og organisationer havde på hjerte. Det kunne ellers have været af interesse for et ikke udvalgsberettiget parti som det, jeg repræsenterer, at kende de nævnte organisationers mening om forslagene, da det ligger nær at antage, at disse henvendelser har drejet sig om en saglig belysning af forslagernes økonomiske virkninger og deres betydning for den private opsparing, som alle i dag indser nødvendigheden af at opmuntre og styrke.

Det er erkendt fra alle sider her i salen — med undtagelse af socialistisk folkeparti — at selvpensionister og sparere har fået en mere end stedmoderlig behandling. Den højtærede statsminister har ved et par tidligere lejligheder her i tinget udtalt, at disse befolkningsgrupper har været meget dårligt placeret under den økonomiske udvikling, der har fundet sted her i landet, og at man måtte have disse gruppers stilling og økonomiske forhold i erindring.

Samfundet står nemlig i gæld til selvpensionisterne og sparere, fordi deres opsparing har været af den allerstørste

betydning for udbygningen af landets produktionsapparat og for beskæftigelsen. Derfor er det urimeligt og uretfærdigt, at denne samfundsgruppe stadig har måttet se sine økonomiske kår forringet gennem stedfundne prisstigninger, som de ingen dækning har fået for, og den fortsatte udhuling af kronens værdi.

De foreslåede forbedringer i nedslagsreglerne må derfor anses for en tiltrængt retfærdighedshandling fra samfundets side mod en hidtil ilde behandlet samfundsgruppe.

Men fordi vor aldersforsorg er opbygget efter det — set fra et borgerligt synspunkt — ulyksalige forsørgelsesprincip, kan der ikke ydes selvpensionisterne retfærdighed, uden at man kommer til at fremme en efter et borgerligt synspunkt uønsket udvikling, nemlig udviklingen henimod statspension til alle, og denne udvikling kan meget vel have et videre sigte, nemlig statsløn til alle.

Der er ingen tvivl om, at de foreslåede ændringer i nedslagsreglerne vil stimulere opsparingslysten hos de mennesker, der hører til det tålmodige folkefærd, som trods så ringe forståelse fra samfundets side stadig sparer op.

Som det ved første behandling blev nævnt af flere ordførere, er ønsket om at foretage en opsparing til alderdommen et af de stærkeste incitament for den private opsparing. Men den omstændighed, at alle bliver sikret en statspension, vil svække dette incitament og trække den modsatte vej og friste mange mennesker til at bruge alt, hvad de tjener, i bevidstheden om, at det offentlige sørger for at tage ansvaret for alles forsørgelse i alderdommen. Så også her vil plus og minus ophæve hinanden. Det er fuldstændig umuligt at sige, hvor meget de ændrede regler vil betyde for den samlede private opsparing og for befolkningens lyst og vilje til i det hele taget at spare op.

Set fra et borgerligt, ikke-socialistisk synspunkt er forslaget om de ændrede nedslagsregler altså et tveægget sværd. Man kan ikke her yde selvpensionisterne den retfærdighed, de har krav på, uden at man fremmer en udvikling, der er klart stridende imod borgerlige interesser og en borgerlig grundopfattelse. Men man kan stimulere